ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ —

ΒΗΜΑΤΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΔΡΟΜΟΙ

Φιλωνίδας, ὁ ἡμεροδρόμος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καί τά εὑρήματα εἰς Αἴγιον.— Ὁ Φειδιππίδης, ὁ Εὐχίδας Πλαταιεύς καὶ ὁ Λακεδαιμόνιος Ἄνυστις. 240 χιλιόμετρα εἰς 9 ὥρας!

Τοῦ κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ καθηγητοῦ

Μεταξὺ τῶν ἀξιολογωτάτων ἀρχαίων, τά ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον συγκαταλέγεται καὶ τμῆμα ἀναθηματικῆς στήλης φερούσης ἐπιγραφὴν τοῦ Φιλωνίδου, ἡμεροδρόμου καὶ βηματιστοῦ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ἡ στήλη εὑρέθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν Αἰγίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Π. Νεράντζουλη καὶ κατετέθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον. Φέρει εἰς τὸ ἄνω μέρος ἀετωμάτιον ἔκτυπον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου παρίσταται ἐγκεχαραγμένος τροχὸς, ἑκατέρωθεν τῶν πλευρῶν τοῦ ὁποίου εἶναι ἐγχάρακτοι δυὸ πτέρυγες, αἵτινες ἐσυμβόλιζον ἀναμφιβόλως τὴν μεγάλην ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἔτρεχεν ὁ δρομεύς οὗτος, ὡσὰν νὰ ἔφερε πτέρυγας, καθὼς ἐν Ὀλυμπίᾳ οἱ σταδιεῖς ἔτρεχον μεταχειριζόμενοι τὰς χεῖρας ὡς «πτερούμενοι.» Ἐκ πολλῶν μαρτυριῶν εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἱκανότης τῶν ἀρχαίων εἰς τὸν δρόμον ἦτο ἐκτάκτως ἀνεπτυγμένη.

Κάτωθεν τοῦ ἀετωματίου εἶναι ἐγχάρακτοι εἰς δύο στοίχους, μὲ σχῆμα τῶν γραμμάτων τοῦ 4 π. Χ. αἰῶνος, τὰ ἑξῆς: «Θεὸς, τύχᾳ ἀγαθᾷ, Φιλωνίδα Ζωΐτου Κρητὶ Χερσονα[σίω...». Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἐλλείπει διότι τὸ κάτωθεν τοῦ δευτέρου στοίχου τμῆμα τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Ἡ φράσις, Θεοῖ ἢ Θεὸς τύχᾳ ἀγαθᾷ ἢ τύχη ἀγαθῇ, μὲ τὴν ὁποίαν ἤρχιζον συνήθως τὰ δημόσια ψηφίσματα, αἱ συνθῆκαι καὶ ἄλλα ἔγγραφα, προῆλθον ἐκ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐλαβείας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Θεούς, τῶν ὁποίων ἐπεκαλοῦντο τὴν εὔνοιαν. Ἐνέχει δὲ αὕτη ἐνταῦθα τὴν σημασίαν «εἰς τὸ ὄνομα τῶν Θεῶν ἢ Θεὸς βοηθὸς».

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνευρέθη, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Νεράντζουλη, εἰς τὴν περιοχήν, ἔνθα ἔκειτο τὸ ἱερὸν τοῦ Ὁμαγυρίου Διὸς ἐν Αἰγίῳ, θὰ εἶχεν ὁ Φιλωνίδας ἀναθέσει αὐτὴν εἰς τὸν Θεὸν τοῦτον.

Ὁ αὐτὸς Φιλωνίδας ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ὀλύμπιον Δία ἀνδριάντα του, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐν τῇ ἄλτει τῆς Ὀλυμπίας παρὰ τὴν πεμπικὴν ὁδὸν σωζόμενον βάθρον τοῦ ἀνδριάντος τούτου, φέρον τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν:

«Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἡμεροδρόμος καὶ βηματιστὴς τῆς Ἀσίας Φιλωνίδης ΖωΐτουΚρὴς Χερσονάσιος ἀνέθηκε Διὶ Ὀλυμπίῳ».

Τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ἀναφέρει καὶ ὁ Παυσανίας (6.16. 5) «Φιλωνίδης Ζώτου γένεσμὲν ἐκ χερρονήσου τῆς Κρητῶν, Ἀλεξάνδρου δέ ἡμεροδρόμες τοῦ Φιλίππου».

Πρὸς βορρᾶν τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησίας ἐν Ὀλυμπίᾳ εὑρέθη καὶ τεμάχιον ἐπικράνου βάθρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σώζονται λείψανα ἐπιγραφῆς, ὁμοίας μὲ τὴν ἀνωτέρω. Συμπεραίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ ἐχαράχθη ὕστερον ὅτε ἡ ἄλλη δι' ἐπίχωσιν ἢ διὰ μετάθεσιν τῆς ὁδοῦ δὲν ἦτο ὁρατὴ (Λεονάρδου, Ὀλυμπία, σελ. 166).

Ὁ ἡμεροδρόμος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦτο πεζοπόρος. Ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ διατρέξῃ μεγίστας ἀποστάσεις εἰς σχετικῶς μικρὸν χρόνον. Τὴν αὐτὴν σημασίαν εἶχε καὶ ὁ δρομοκήρυξ. Οὗτος ἦτο δεδοκιμασμένος δρομεὺς ἀντοχῆς, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ταχυδρόμος τῶν στρατευμάτων. Κατὰ τὸν Ἡσύχιον ἦτο οὗτος «ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκίας ποιησασθαι». Κατὰ τὸν Σχολιαστὴν Πλάτ. Πρωτ. 335 Β ἦσαν ἡμεροδρόμοι «οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτητα διακονούμενοι».

Ἐκ τῆς ἱστορίας γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἡμεροδρόμος Φειδιππίδης ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Σπάρτην τὴν Νίκην τοῦ Μαραθῶνος ἀφοῦ διέτρεξεν ἐπὶ τούτῳ εἰς δυὸ ἡμέρας 1160 στάδια ἤτοι περὶ τὰ 223 χιλιόμετρα. Κατὰ τὸν Λουκιανὸν, ὁ ἡμεροδρόμος οὗτος ἀπέθανε κατὸ πιν ὑπερβολικῆς κοπώσεως.

Ἄλλος ἡμεροδρόμος, Εὐχίδας ὁ Πλαταιεὺς, ἔτρεξεν ἀμέσως μετὰ τὴν μάχην τῶν Πλαταιῶν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἰς τοὺς Δελφοὺς διὰ νὰ φέρῃ ἱερὸν πῦρ ἀπὸ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τοὺς συμπολίτας του καὶ ἐπέστρεψε τὴν αὐτὴν ἡμέραν, διανύσας ὑπὲρ τὰ 1000 στάδια ἤτοι 200 περίπου χιλιόμετρα. Ἀλλὰ καὶ οὗτος λόγω μεγάλης ἐξαντλήσεως παρέδωκε τὸ πνεῦμα του (Πλούτ. Ἀριστ. 20). Μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἐν Ἀσίᾳ ἐκστρατείας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὁ Φιλωνίδας ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ὀλυμπίαν τὸν ἀνδριάντα του. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀνέθηκεν εἰς Αἴγιον τὴν ἐν λόγῳ ἐπιγραφὴν καὶ διατηρῶν ἀκόμη ἀκμαίας τὰς δυνάμεις του διηγωνίσθη, κατὰ τὸν Πλίνιον (Νατ. χιστόρ. 7.84), πρὸς δρομέα Λακεδαιμόνιον Ἄνυστιν, διανύσας τὴν ἀπὸ Ἠλιδος (παρὰ τὸ χωρίον Μπευχιώτη) εἰς Σικυῶνα ἀπόστασιν, 240 χιλιόμετρα, εἰς ἐννέα ὥρας, ἐνῶ ὁ Ἄνυστις εἰς μίαν ἡμέραν.

Ὡς εἴδομεν, ὁ Φιλωνίδας ἦτο καὶ βηματιστής. Ὡνομάζοντο δὲ τοιοῦτοι οἱ ὑπὸ τοῦ Μ Ἀλεξάνδρου διοριζόμενοι, ἵνα μετρῶσι τὰς ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν του διανυθείσας ἀποστάσεις. Αἱ τοιαῦται ὁδοὶ ἐλέγοντο βεβηματισμέναι.

Κατὰ τὸν Πλίνιον (6,61), ἄλλοι βηματισταὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἦσαν ὁ Βαίτων, ὅστις κατὰ τὸν Ἀθήναιον 10,442 β) συνέγραψε καὶ σταθμοὺς τῆς Ἀλεξάνδρου περιέας, καὶ ὁ Διόγνητος, ὁ ὁποῖος ὁμοίως ἐπεξειργάσθη βραδύτερον τὰς διαφυλαχθείσας σημειώσεις του.

Τοιαύτας μεμετρημένας ὁδοὺς κατὰ τὴν περσίαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἀναφέρει ὁ Στράβων εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν Γεωγραφικῶν του.

Οἱ βηματισταὶ ὑπέβαλλον τὰς ἐκθέσεις των εἰς τὸ τοπογραφικὸν Τμῆμα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ διεφυλάττοντο εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Κράτους (Στράβων II 69).

Ὁ βασιλεὺς Σέλευκος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ στρατηγοῦ καὶ ναυάρχου του τοιαύτας ἀνακοινώσεις τῶν βηματιστῶν καὶ οὗτω συνέχισεν αὐτὸς κατὰ τὴν εἰς τὰς Ἰνδίας ἐκστρατείαν του τὸ ἔργον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου Περὶ τῶν ἐρευνῶν τούτων ἔγραψεν ἰδιαίτερον σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον θερμῶς ἐπῃνεῖ ὁ Στράβων.

Χωρογράφος «τῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου πατηθείσης γῆς» ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Διογένους Λαερτίου (2,17) ὁ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος, μαθηματικὸς δὲ καὶ γεωγράφος Ἐρατοσθένης. ἀκμάσας κατὰ τὸν 3ονπ.Χ. αἰῶνα, ἐσχεδίασε τὸν νέον χάρτην τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ἀνακοινώσεων τῶν βηματιστῶν (Σβάρτς, παρὰ Πάουλυ—Βισσόβᾳ εἰς λέξιν βηματισταί. Στράβων, 2, 69. 11, 514. 15, 689).

Π. Στεργιανόπουλος
καθηγητὴς

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, χειρούργος ὀδοντίατρος δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του, Γερεκωστοπούλου 26 τηλ. 22—10.

Ὁ ὀδοντίατρος κ. Διαμάντης Βαγενᾶς ἐπανελθὼν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του. Τηλ. 35 — 14

Ὁ ἰατρὸς **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ** εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην ἀ—8 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. **ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ** δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Καναπάρη 127.

Ὁ ἰατρὸς **ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ** καὶ ἡ ὀδοντίατρος **ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ** δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. .22—58

Ὁ Μαιευτὴρ—Γυναικολόγος Ἠλ. Λάζαρης ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος Ἰατρὸς **ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ** δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζεται ἀγρόκτημα 300 στρεμμάτων πλησίον Βάρδας Μανωλάδες. Ἐπίσης πωλοῦνται δύο ἵπποι ἐπιβήτορες βραβευθέντες εἰς τὴν ἔκθεσιν Ἀνδραβίδας. Πληροφορίαι εἰς κ. Σωτήριον Θανασούλαν Βάρδαν.

Διὰ τὰς Κυρίας καὶ Δίδας

COUP DE VENT

Μὲ μιὰ ἐλαφρὰ περμανάντ παρουσιάζετε τὸ πιὸ μοδέρνο χτένισμα. Καὶ αὐτὰ θὰ τὰ ἀποκτήσετε μόνον στὸ κομμωτήριον

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΣΕΛΛΗ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 29
Τηλέφωνον 27—46

Μικρὰ νέα

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, συμπίπτουσα μὲ τὰς περιφανεῖς νίκας τοῦ στρατοῦ μας, θὰ ἑορτασθῇ πανηγυρικώτατα.

—Τὴν ἐπιτυχίαν ἐγγυῶνται αἱ γενόμεναι προετοιμασίαι ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιτροπῆς καὶ ἡ συμμετοχὴ ὅλων τῶν ὀργανώσεων.

—Συγκινητικὴ ὄντως θὰ εἶναι ἡ τελετὴ τῆς ἐπάρσεως εἰς τὸ φρούριον τῆς σημαίας, τὴν ὁποίαν αἱ ὀργανώσεις, προεξαρχούσης τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν, θὰ δωρήσουν εἰς τὴν πόλιν.

—Μεθαύριον, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐπέτειον τῆς Ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσ)νίκης, θὰ γίνουν εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν ἑορταὶ, παρουσία τῶν Βασιλέων.

—Κατὰ παλαιὸν ἔθιμον ἀπὸ τῆς μεθαύριον ἀνοίγουν τὰ βαρέλια μὲ τὸ νέο κρασί.

—Χημικῶς διαπιστοῦται ὅτι ἐφέτος τὰ νέα κρασιὰ εἶναι ὀλιγωτέρων βαθμῶν ἀπὸ τὰ κρασιὰ παλαιοτέρων ἐσοδειῶν.

—Περὶ τιμῆς ὑπάρχουν αἰσιόδοξοι προβλέψεις ὅτι θὰ πωληθοῦν εὐθηνότερον.

—Πλὴν τῶν β.βλίων, τῶν ὁποίων στεροῦνται οἱ μαθηταί, δὲν ὑπάρχουν καὶ θρανία.

—Σχετικὴ ἐπίσημος στατιστικὴ ἀναβιβάζει εἰς 240 000 τὰ ἐλλείποντα θρανία καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

—Σήμερον ἡ ἐκκλησία ἑορτάζει τὴν μνήμην τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα.

—Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἐγεννήθη εἰς Πάτρας.

—Εἰς τὸ Λεχοῦρι τῶν Καλαβρύτων δὲν ὑπάρχει διδάσκαλος γιὰ τὸ ἐκεῖ σχολεῖον.

—Ἂς ἐνδιαφερθῇ ὁ κ. Ἐπιθεωρητής.

—Σαρδέλλα ἀρκετὴ τὶς τελευταῖες ἡμέρες.

—Καὶ μεγάλων διαστάσεων.

—Ἡ σαρδέλλα, ὅπως καὶ τὰ κουκιὰ τὸ κολοκαῖρι, ἀποτελεῖ φαγητὸν προσιτὸν δι' ἰσχνὰ βαλάντια.

ΝΕΟΝ Σ[ΑΝΙΤΟΠΩΛΕΙΟΝ - ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑ

Ἐργοστάσιον Συρματοπλεγμάτων

ΗΛΙΑ ΚΙΟΥΣΗ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 112 — ΤΗΛ. 30—30

Ἅπαντα τὰ εἴδη Οἰκοδομῶν. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ πάσης φύσεως σιδηρικὰ, ἐλαιοχρώματα, χρώματα,βερνίκια κλπ. Συρματοπλέγματα δικτυωτὰ ἐκ σύρματος γαλβανισμένου εὐρωπαϊκοῦ διὰ περιφράξεις, ποταμοὺς, σουμιέδες κλπ. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

• ΕΞΕΔΟΘΗ

ἡ λόγω τοῦ πολέμου καθυστερήσασα ΠΛΗΡΗΣ πρώτη ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ἔκδοσις τοῦ ἀπὸ 50ετίας ἐκδιδομένου

"ΟΔΗΓΟΥ" Τῆς Ἑλλάδος ΙΓΓΛΕΣΗ„

ΙΔΡΥΤΗΣ:
† ΝΙΚ. ΓΕΩΡ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ 1900

εἰς μέγα, διεθνὲς, σχῆμα 22 Χ 29 ἑκ., μὲ στοιχεῖα τῶν 8' καὶ 6', εἰς 1, 2, 3, 4 καὶ 5 στήλας πυκνοτυπωμένας, στερεὰ δεμένος, μὲ

1.330 ΣΕΛΙΔΕΣ, 314.000 ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Α' ΤΟΜΟΥ

Ἐπίσημος Ἑλλὰς (Β. Αὐλή, Βουλή, Πρεσβεῖαι, Ὑπουργεῖα, Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι, Ἐκκλησίαι κλπ.). Ἀθῆναι — Πειραιεὺς — Προάστεια (πληροφορίαι γενικῆς χρησιμότητος: ἔμποροι, βιομήχανοι, βιοτέχναι, ἐπιστήμονες, ἐπαγγελματίαι, καλαὶ τέχναι κλπ. κλπ.).

Β' ΤΟΜΟΥ

Οἱ 48 νομοὶ: τῆς Δωδεκανήσου, Αἰγαίου, Ἠπείρου, Θεσσαλίας, Θράκης, Ἰονίου, Κρήτης Μακεδονίας, Πελοποννήσου, Στερεᾶς, Ἄγιον Ὄρος, Κύπρος. Συμπλήρωμα Α' τόμου (Ἀθῆναι — Πειραιεὺς — Προάστεια), Χάρται. Ζητήσατε ἀναλυτικὰ περιεχόμενα.

Συμβουλευθῆτε τὰς διαφημίσεις των διότι περιέχουν πληθὺν χρησιμωτάτων πληροφοριῶν.

Ὁ μόνος ὁδηγὸς, ὅστις ἐκδίδεται ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ μέ διεθνῆ κυκλοφορίαν. Ζητεῖτε τὸν ΟΔΗΓΟΝ ΙΓΓΛΕΣΗ, ἀποφεύγοντες τοὺς ΚΑΚΟΥΣ μιμητάς.

Τιμή: Α' τόμου δρχ. 100.000 — Β' τόμου δρχ. 160.000
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΖΗΝΩΝΟΣ 5 ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 21 — 187

Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἡ δίς Λούλα Γκανάκη προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνωτέρω τόμων. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Ἀνδριοπούλου, Κορίνθου 244 Τηλέφ. 26 — 78.

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Φ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

— Χημικοῦ μηχανικοῦ —

Καὶ εἰδικοῦ ΟΙΝΟΛΟΓΟΥ

Πλατεῖα Γεωργίου Α' 3'α'

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 35 — 94

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝ

Θ. Γ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Μαιζῶνος-Ἁγίου-Νικολάου
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 35 - 45

ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΚΑΙ ΠΙΖΑΜΩΝ

Τὸ κατάστημά μας συμβληθὲν μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐν Ἑλλάδι βιοτεχνίας ὑποκαμίσων καὶ πιζαμῶν.

Κ. ΜΑΡΟΥΣΗ

Προσφέρει ἀπὸ σήμερον ὁλόκληρον τὴν συλλογὴν αὐτοῦ καὶ μὲ τὶς αὐτὲς τιμὲς τῶν Ἀθηνῶν, ἤτοι:

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

ΚΡΕΠ—ΣΙΝ (Ρ.Γ.)	*ΔΡΧ*	*33.000*
ΣΑΝΤΟΥΚ ΕΣΤΡΑ (Ρ. Γ.)	»	*33 000*
ΠΟΠΛΙΝ Ἀμετάβλητες (Ρ.Γ.)	»	*42.000*
ΕΤΑΜΙΝ ΕΣΤΡΑ (Ρ.Γ.)	»	*55.000*
ΛΙΝΟΜΕΤΑΞΑ ΕΣΤΡΑ (Ρ.Γ)	»	*57 000*
ΣΠΕΣΙΑΛ (Ρ.Γ.)	»	*60 000*
ΠΟΠΛΙΝ Ἀγγλίας (Ρ. Γ.)	»	*68 000*
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ (Ρ.Γ.)	»	*72.000*
ΣΠΕΣΙΑΛ ΕΣΤΡΑ (Ρ Γ.)	»	*85.000*
ΠΟΠΛΙΝ ΕΣΤΡΑ (Ρ Γ).	»	*90 000*
ΤΡΙΚΟΛΙΝ Ἀγγλίας (Ρ. Γ.)	»	*90.000*
ΜΕΤΑΞΩΤΑ Ναθαναὴλ. (Ρ. Γ.)	»	*105.000*
ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ (Ρ.Γ.)	»	*105.000*
ΤΡΙΛΟΖΙΝ (Ρ.Γ.)	»	*115.000*

ΠΙΖΑΜΕΣ

ΚΡΕΤΟΝ ΕΣΤΡΑ	*ΔΡΧ.*	*75.000*
ΦΑΝΕΛΛΑ ΕΣΤΡΑ	»	*82 000*
ΦΑΝΕΛΛΑ δίμιτο	»	*85.000*
ΤΡΙΚΟΛΙΝ Ὀξφόρδης	»	*90.000*
ΤΡΙΚΟΛΙΝ Ἀγγλίας	»	*140.000*

Ἅπαντα κατασκευασμένα μὲ ἐπιμελημένην ἐργασίαν καὶ εἰς πλούσια μεγέθη.

Ὑποκάμισα-πιζάμες ΜΑΡΟΥΣΗ

Θ. Γ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Ἁγίου Νικολάου - Μαιζῶνος

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

16ον

Ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς φυλακῆς μου στοῦ Μαργαρίτη ἡ ὁμορφιὰ τῆς Πάτρας μοῦ ἔδινε τὴν καλύτερη εὐχαρίστησι. Ἡ Βαράσοβα, τὸ λαμπρὸ αὐτὸ φόντο της, φαινότανε μεγαλοπρεπέστατη.

Τὸ ἄλλο πρωῒ τῆς μεταφορᾶς μας ἀπὸ τὸ στρατόπεδο τοῦ Δυμπεροπούλου, ὅλοι οἱ φυλακισμένοι, ἐμεῖς οἱ Γερμανοκρατούμενοι, καὶ οἱ ὑπόδικοι καὶ οἱ κατάδικοι τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης, κατεβήκαμε στὴν ἐκκλησοῦλα τῆς αὐλῆς τῶν φυλακῶν καὶ ἀκούσαμε τὴ θεία λειτουργία καὶ τὸν κατάλληλο γιὰ τὴν ἡμέρα, τὴν ἐποχὴ καὶ τὸ περιβάλλον, λόγον τοῦ μορφωμένου ἀρχιμανδρίτου καὶ ἀποδοτικοῦ ἱεροκήρυκος πανοσιολογιωτάτου κ. Χριστ. Παπαγιάννη. Μαζί του εἶχαν ἔλθη ὑπό τὸ πρόσχημα ψυχλῶν φιλόθρησκοι καὶ πατριῶται ἐπιστήμονες καὶ εὐγενεῖς κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῶν Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι στὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας καὶ τῆς κοινωνίας πολλῶν, τῶν ἀχράντων μυστηρίων, μετέφεραν τὰ παρηγορητικώτερα λόγια καὶ τῆς ἐνθαρρυντικώτερες πληροφορίες στοὺς Γερμανοκρατουμένους. Γιατί καὶ στοῦ Μαργαρίτη, ὁ ἴδιος κίνδυνος ὑπῆρχε, ὅπως καὶ στοῦ Λυμπεροπούλου, νὰ τροφοδοτήσωμε μὲ τὰ κορμιά μας τὰ ἐκδικητικὰ ἐκτελεστικὰ Γερμανικὰ ἀποσπάσματα γιὰ τὰ γενόμενα κατὰ τῶν Γερμανῶν σαμποτὰζ καὶ τῶν σιδηροδρόμων τῆς προηγουμένης ἡμέρας στὴν περιφέρεια τῆς Πελοποννήσου. Ὁ κίνδυνος τὴν περίσδο ἐκείνη ἦταν μεγαλύτερος γιατὶ εἶχε μειωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν Γερμανοκρατουμένων στὰς Πάτρας. Γι' αὐτὸ μάλιστα, ὁ Μεσολογγίτης φύλαξ τῶν φυλακῶν κ. Μάκος Κατσαούνης, εἶχε ζητήσει τὴν ἄδεια τοῦ Διευθυντοῦ του κ. Ρούσσου Κουρινάκη, καὶ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ κοιμᾶται στὸ θάλαμο τοῦ ἀ-Υ- ναρρωτηρίου πού ἐκρατούμην, γιὰ νὰ μοῦ παράσχη σὲ κρίσιμο στιγμὴ βοήθεια — καὶ ὅπως ἔμαθα ἀργότερα ἀπὸ τὴν φυλακή— νὰ μὲ φυγαδεύσῃ ὁ γενναῖος Μεσολογγίτης, ὅταν θὰ μ' ἐφώναζαν γιὰ ἐκτέλεσι οἱ Γερμανοί. Ὅσον καιρὸ ἔμεινα στοῦ Μαργαρίτη, ὁ κ. Κατσαούνης, εἶχε τὸ κρεββάτι του δίπλα μου καὶ θὰ θυμοῦνται ζωηρὰ, ὅπως ἐγὼ ποτὲ δὲν ξεχνῶ, οἱ φυλακισμένοι μαζί μου, στὸν ἴδιο θάλαμο, ἐγκάρδιοι φίλοι ἔκτοτε, ἀστυνομικὸς κ. Βασίλης Ζαχαράκης, ὁ Ναυπάκτιος δικηγόρος κ. Ρήγας καὶ δέμπορος κ. Ἰάκωβος Φλωράτος, ὅτι ὁ ἀληθινὸς αὐτὸς Μεσολογγίτης, δὲν ἄφισε σὲ τίποτε ἀνεξυπηρέτητο τὸ Γερμανοκρατούμενο Δήμαρχο τῆς πατρίδος του, στὴ φοβερὴ ἐκείνη γιομάτη κινδύνους περίοδο τῶν φυλακῶν Μαργαρίτη.

Ἀπὸ τὸ παράθυρο πού ἀντίκρυζα τὴν ὁμορφιὰ τῆς Πάτρας, εἶχα τὴν εὐχαρίστησι νὰ βλέπω ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ ἀλησμόνητου Δημάρχου, πού ἡ μαρμάρινη προτομή του στὴν πλατεῖα τῶν Τριῶν Συμμάχων, δείχνει ὅλο τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησι τῶν Πατρινῶν πρὸς τὸν Δημήτριο Βότση, πού τὸν πότισαν στὸ 1914 μὲ τὸ ποτῆρι τῆς ἀποτυχίας, ὅπως οἱ συνδημότες μου τὸν Χαρίλαο Τρικούπη, στὴν τελευταία του ἐκλογή.

Ἔτμαι ἀπό τοὺς θαυμαστὰς τοῦ δημαρχιακοῦ ἔργου τοῦ Δημητρίου Βότση, ὅπως καὶ τοῦ Ἰωάννου Βλάχου Δὲν ξεχνῶ πόσον καλὸς ἦτο ὁ βασιλόφρων κ. Λαλάκης Ρούφος ὡς Δήμαρχος, οὔτε πόσον ἀπαραίτητος, στὴ δύσκολη ὥρα, ὁ κ. Γεώργιος Πανταζῆς. Γιατί ἡ Πάτρα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κανακάρη ὡς σήμερα εἶχε καλοὺς Δημάρχους. Οἱ πολιτικοί της, ἴσως νὰ μὴν τὴν ἐπρόσεξαν, καὶ ἔφυγαν μοναδικὲς εὐκαιρίες, ὥστε σήμερα ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μωρηᾶ νὰ ζῇ στενόχωρα, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ κατέχῃ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σκῆπτρα τοῦ Κράτους.

Τὸν Δημήτριο Βότση τὸν ἐγνώρισα στὸ 1916, ὅταν μέ τὶς διακοπὲς τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου — ἤμουν τότε φοιτητὴς τῆς Νομικῆς — ἔμεινα στὸ σπίτι τοῦ πατέρα μου Ἐλεγκτοῦ τοῦ Τελωνείου Πατρῶν, στὴ διασταύρωσι Ρήγα Φερραίου καὶ Τριῶν Ναυάρχων, ἰδιοκτησία Χασαπάκου — καὶ ἐργαζόμην ὡς συντάκτης τῆς ἐφημερίδος «Πελοπόννησος» καὶ ἀνταποκοιτὴς της, καὶ ἔπειτα στὴν Ἀθήνα. Τὸν ἐγνώρισα στὸ γραφεῖο τοῦ στενοῦ του φ'λου καὶ συνεργάτου του δικηγόρου κ. Σωτηρ. Γκολφινοπούλου, πού ἦτο παράπλευρα τῶν τυπογραφείων τῆς «Πελοποννήσου» στὸ κάτω μέρος τῆς Πλατείας Γεωργίου. Διατηρῶ ζωηρὴ τὴν ἀνάμνησι τοῦ Ἄρχοντος τῶν Πατρινῶν καὶ δυνατοῦ δικηγόρου. Δήμαρχος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ὁ Δημήτριος Ἀνδρικόπουλος — Μπουκαούρης καὶ ἡ Πάτρα συνεταράσσετο μὲ τὰ Βενιζελικὰ καὶ Ἐπιστρατικά. Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού ἔπαιζαν ρόλο στὴ πολιτικὴ ἀναταραχὴ ὁ Πλάτων Παλούμπης, ὁ Νιόνιος Τόφαλος, ὁ Κουντούρης, ὁ Σταῦρος Διαμαντάτος, ὁ Νίκος Προκοπίου, ὁ Ἀνδρέ